Et arbeidsliv med plass til alle – fra jobbmulighet til varig arbeid

Arbeid gir inntekt, mestring, selvstendighet og sosial tilhørighet. Personer med funksjonsnedsettelser og unge med lav inntekt må få mulighet til å komme i arbeid, beholde arbeidet og starte egen virksomhet. Ordinært arbeid med tilrettelegging skal være et reelt alternativ; varig tilrettelagt arbeid (VTA) og skjermede tilbud skal finnes for dem som trenger og ønsker det. Arbeidsgivere må få kunnskap og rask tilgang til støtte. Også personer som allerede jobber, kan ha lav inntekt og høye nødvendige kostnader til arbeidsklær, utstyr og transport. Arbeidsgivers ordinære ansvar må ligge fast. Tilrettelegging må dekke hele arbeidsdagen, også møter, kundebesøk, befaringer, kurs og tjenestereiser. Bedrifter bør kunne søke om medfinansiering av tilrettelagte arbeidsbiler, med en rimelig egenandel og offentlig dekning av dokumenterte merkostnader. NAV Hjelpemiddelsentral og bilfaglige kompetansemiljøer bør bidra. Flere bør også få støtte til å etablere enkeltpersonforetak eller andre virksomheter.

Senterungdommen vil derfor:

1. Prioritere ordinært arbeid med individuell tilrettelegging og styrke veiene inn gjennom læreplasser, praksis, mentorordninger, lønnstilskudd og arbeidsgiversamarbeid, samtidig som VTA beholdes for dem som trenger og ønsker det.
2. Styrke arbeidsgiveres kompetanse om funksjonsnedsettelser, CRPD og inkluderende rekruttering, og gjøre tilretteleggingsstøtte enklere og raskere tilgjengelig.
3. Gjennomgå behovsprøvde støtteordninger for personer som allerede arbeider, men har lav inntekt og nødvendige utgifter til arbeidsklær, utstyr, transport, drivstoff, bompenger, vedlikehold eller bilreparasjoner.
4. Sikre at tilrettelegging vurderes for hele arbeidshverdagen, også tjenestereiser, med støtte til dokumenterte merkostnader uten å overta arbeidsgivers ordinære ansvar.
5. Kartlegge behovet for tilrettelagte arbeidsbiler og utrede samfinansiering der bedrifter betaler en rimelig egenandel og staten dekker nødvendige merkostnader ved spesialtilpasning.

Innsendt: Else Marie Fjeld